

УДК 378. 091. 33 – 028. 26

Бронських С.В., Стегніцька Л.В.

Буковинський державний медичний університет

м. Чернівці

ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ У МЕДИЧНИХ ВУЗАХ

В даний момент, коли відбуваються значні зміни в навчанні, коли кардинальним чином змінюються пріоритети в навчанні і в методиці, враховуючи перехід на Болонський процес навчання, доцільно розглянути методики викладання іноземних мов та основні тенденції її розвитку.

На часі, ніхто не сумнівається в тому, що методика викладання іноземних мов – це окрема наука. Особливо актуальним є питання викладання іноземних мов у немовних вузах, а в нашому випадку в медичному вузі.

Виникнення погляду на методику, як на прикладну лінгвістику, було обумовлено тим, що в методиці 30-тих років ще недостатньо визначилася специфіка іноземної мови як навчального предмета, і не було розробленої системи методів дослідження, без чого справжня наука не можлива. Звичайно, з часом методика викладання іноземних мов як наука, розвинулася і виникло чимало напрямків, які відкрили для нас масу можливостей задля полегшення сприйняття і розуміння іноземних мов. На жаль, в нашій системі навчання ще залишаються застарілі системи навчання, в той час як на Заході вже давно використовуються ідеї змішаного методу. Змішане навчання дозволяє максимально ефективно використати переваги аудиторного та поза аудиторного навчання [1, 3, 4].

Кризова ситуація завжди вимагає докорінного повороту. Ми не можемо використовувати застарілі методи навчання іноземних мов не тільки в мовних вузах, але й у немовних, оскільки Болонська система навчання передбачає собою колосальну частину матеріалу на самостійне опрацювання. Ефективність застосування змішаного типу залежить від рівня підготовки студентів, від їх уміння вчитися самостійно, обирати оптимальні для них форми подання

навчального матеріалу. Елементи моделі змішаного навчання, при їх інтеграції на рівні компонентів, повинні розміщуватися в єдиному освітньому середовищі, однією з істотних властивостей якого є надання студентам доступу до великих масивів інформації [2; с.12]. Студенти не встигають переробити і запам'ятати таку масу інформації самостійно, а якщо йдеться про студентів медичних вузів, то це переростає в проблему не сприйняття матеріалу.

Тепер слід перейти безпосередньо до виконання завдання, поставленого в цьому дослідженні, тобто до дослідження сучасних методик викладання іноземних мов в медичних вузах.

На даному етапі розвитку методики навчання французької мови найбільш практичне застосування знайшов комунікативний метод. Сучасна система навчання може бути побудована тільки на комунікативній основі, оскільки медична термінологія вже спочатку щеплена студентам за рахунок курсу латині. Виникає логічна потреба в умінні вживати лексичний мінімум, який не засвоюється за рахунок застарілої системи «читання – переказ». Крім того, як показала практика використання комунікативної методики, забезпечує не тільки засвоєння іноземної мови як засобу спілкування, а й розвиток всебічних якостей особистості студентів [3, с. 11].

Головне наше завдання полягає в тому, щоб студент медичного вузу міг не тільки орієнтуватися в лексичному мінімумі, але й вільно спілкуватися з носіями мови в рамках професійної тематики. Студенти-медики часто роблять помилки проводячи паралель «латинь – французька», починаючи з фонетичної системи мови, не кажучи про лексику і граматику. Як приклад розглянемо *lárŭnx* і *larŭnx*. В латині наголос ставиться на другий або третій склад з кінця слова, в той час як у французькій мові він ставиться, майже у всіх випадках, на останній склад.

Якщо говорити про лексику, то значні помилки студенти роблять несвідомо, або намагаючись провести паралель із рідною мовою (у нашому випадку румунська – латинська – французька – *cap-capus-tête*), тобто помилково проводиться аналогія з романською групою мов: румунська – латинь –

французька, що є не правильним, враховуючи історично-лінгвістичні зміни у мові.

Це далеко не повний перелік всіх проблем і помилок, з якими стикаються студенти медичних вузів вивчаючи іноземні мови. І все вищесказане доводить, що значні реформи в методиці викладання іноземних мов просто необхідні, особливо в системі кредитно-модульного формату, а використання змішаної методики для студентів-медиків є дієвою та результативною.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабенко В. Г. Дистанційне навчання — від теорії до практики [Електронний ресурс] / Бабенко В. Г., Бабенко О. М. // Праці Таврійського державного агротехнологічного Університету: збірник науково-методичних праць. — Мелітополь: ТДАТУ, 2009. — № 13. — Режим доступу до збірника: http://www.nbu.gov.ua/portal/Chem_Biol/Ptdau/2009_13/data_2009/6.pdf
2. Балик Н., Шмигер Г. Технология смешанного обучения в процессе изучения современных информационных технологий студентами химико-биологических факультетов педагогических университетов / Н.. Балик, Г. Шмигер // Наукові записки ТНПУ. Серія: Педагогіка. — 2011. — № 1. — С. 10 – 17
3. Бейлина М.Я. О трудностях усвоения терминологии при обучении чтению литературы по специальности / М.Я. Бейлина // Метод. записки по вопросам преподавания иностр. яз. в неязыковом вузе. — М., 1996. — Вып. 2. — 29 с.
4. Капустин Ю. И. Педагогические и организационные условия эффективного сочетания очного обучения и применения технологий дистанционного образования: автореф. дис. на соискание науч. степени доктора пед. наук: спец. 13.00.02 — «Содержание и методика преподавания» / Ю. И. Капустин. — М., 2007. — 45 с.

Бронських С.В., Стегніцька Л.В. Проблеми методики викладання французької мови у медичних вузах.